

ADVENTUS DOMINI

En prædiken af Ragnar Boyesen

“Jeg Jesus, har sendt min engel for at vidne for jer om disse ting i menighederne; jeg er Davids rodskud og ætling, jeg er den strålende morgenstjerne. Og Ånden og bruden siger: Kom!” Og den, som tørster, skal komme; den, som vil, skal modtage livets vand uforskyldt!

Han som vidner dette, siger: Ja, jeg kommer snart! -. Amen. Kom Herre Jesus!”
(Johannes åbenbaring 22: 16, 17, 20)

Herrens komme, eller advent, som vi plejer at kalde det i Skandinavien, er efter traditionerne den tid på året, hvor man forbereder julen. Julen med sit glade budskab er jo Herrens komme til jorden, og derfor frelserværkets begyndelse for alle kristne og øvrige folkeslag, som er afhængige af Herrens frelsende virksomhed.

Med advent i Den Ny Kirke forstår vi Herrens komme til menighederne og de enkeltindivider i kirken, som tager imod Hans budskab om genfødsel og oprejsning til evigt liv. Vi forstår det også, som Herrens komme til sin kirke når denne oprejses på ny. (AC 484.2) Af den grund er advent et kontinuerligt fænomen i den Ny Kirke, fordi menneskenes indre tilstande og Herrens andet komme til og gennem disse, mener vi er advent, nemlig, Herrens andet komme hos dem, som tager imod Ham med kærlighed og forstand.

Det er netop denne modtagelse, som det 22 kapitel i Johannes åbenbaring på ny forklarer gennem billedet af den hellige stad, Jerusalem, som stiger ned fra himlen:

“Og jeg så en ny himmel og en ny jord; for den første himmel og den første jord var forsvundet, og havet var ikke mere. Og jeg så den hellige stad, det ny Jerusalem, komme ned fra Himmelen fra Gud, rede som en brud, smykket for sin brudgom. Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige: Se, nu er Guds bolig hos menneskene, og han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem, og han skal tørre hver tåre af deres øjne, og der skal ingen død være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere; thi det, som var før, er nu forsvundet.” (Joh. Åb 21:1-4)

Fra Skrifterne ved vi, at det Ny Jerusalem repræsenterer den Ny Kirke, som skal oprettes af Herren, når den tidligere kirke har nået sin afslutning. Denne nye kirke vil bo sammen med den ny himmel i sandheder, der er hentet fra den nyåbnede lære. (AR 879) Fordi himmelen og menneskene i kirken på jorden nu skal bo sammen i Ordets hellighed, så afsluttes det Ny Testamente med beskrivelsen af denne tilstand i den hellige by Jerusalem, den åndelige kirke, som skal dyrke Herren Jesus Kristus i kærlighed og sandhed.

Vi lærer at staden indeholder en kilde med livets vand, klart og rent som krystal. Vandet udspringer fra Guds trone. Midt i gaden og kilden står livets træ, som giver sin frugt hver måned i året. I denne hellige by skal ingen forbandes, for alle skal tjene Lammet og Hans navn skal skrives på deres pander. Der findes ingen nat i det Nye Jerusalem, heller ikke lys eller lamper, for Herren selv skal lyse der. Herrens åndelige advents lys er indre og himmelsk, det formidles gennem Ordet og ved englene.

Herren har lovet os, at Han skal komme snart, og at dem der vogter og beskytter sandhederne fra Hans Ord, skal blive engle. Dette gjorde Johannes. I sin iver efter at udtrykke sin inderlige lykke, kaster han sig ned for at tilbede en engel, men bliver iredesat, for også engelen tilhører profeternes rækker, disse strålende budbringere om Herren komme og advent. Fra dette sidste kapitel i Johannes åbenbaring, lærer vi videre, at alle ugerningsmændene, får lov til at udøve deres uret indtil Herren kommer, og at Han lover menneskene, at komme snart, for at give enhver løn efter sine gerninger. Herren kalder sig Alfa og Omega, det vil sige den første og den sidste. De som renser deres klæder, skal få ret til livets træ og gå ind i det Hellige Jerusalem gennem portene.

Men udenfor skal de onde holde til. Herren vidner gennem en engel for at sige, at alt dette er sandt. “Jeg, Jesus, har sendt min engel for at vidne for jer om disse ting i menighederne. Jeg er Davids rodskud og ætling, jeg er den strålende morgenstjerne. Og Ånden og bruden siger: Kom!” og Den som hører, skal sige: “Kom!” Og den som tørster, skal komme; den som vil, skal modtage livets vand uforskyldt!”

Men Herren advarer alle imod, at tage noget fra Ordet eller at lægge noget til Ordet, denne profetiske bog kaldes Apokalypsen. For hvis nogen tager noget bort eller lægger noget til, skal han tages ud af livets træ og fra den hellige stad. Dette vidner Herren og siger: "Ja, jeg kommer snart. Amen, ja kom Herre Jesus Kristus!"

Den Nye Kirke skal sige ja, som en brud ønsker sin husbond velkommen. Og Herren velsigner sit testamente med ordene: "Vor Herre Jesus Kristus nåde være med eder alle! Amen. Den nye oversættelse af bibelen siger "Kristi" fra velsignelsen, men dette er en sag om tolkning i og med, at der findes græske manuskripter med egnavnet "Kristou. Jesus Kristus indeholder jo, som vi alle ved, alle guddommelige attributter gennem navnet "Jesus" som repræsenterer det guddommelige gode og "Kristus" som repræsenterer det guddommelige Sande. Det er som Guddommelig Kærlighed og Sandhed i Menneskelig form, at den Nye Kirke dyrker Herren i Hans andet komme til jorden. Dette fremgår klart af den indre mening i det 22 kapitel i Johannes Åbenbaring.

Det krystal klare vand, som springer ud fra tronen, modsvarer selve åbningen og forklaringen af Åbenbaringen, fordi vi nu kan se dens åndelige indhold. Den indeholder jo Guddommelige sandheder i overflod, og alle er de åbenbaret af Herren, til glæde for alle dem, som vil komme til, og for dem som nu ønsker at være i Hans Nye Kirke. (AR 926)

Vi får at vide, at livsens træ med sine 12 frugter, som står både i kilden og i gaden i det Nye Jerusalem, tilsvare de inderligste sandheder i læren og derfor også det nykirkelige liv, som er fra disse, fordi Herren selv bor i disse sandheder med sin Guddommelige Kærlighed. Fra Ham er alle og enhver form og udtryk for det gode, som menneskene gør ligesom af sig selv. Fordi alt godt er fra Ham, kan det strømme frit til det menneske, som vil tage imod Ham.

Her står vi overfor den Ny Kirkes mening med sakramenterne, dåben og nadveren. Fordi de begge er hellige handlinger, ved vi, at Herren må være i dem, når de stemmer overens med Hans kærligheds og visdoms love. Vi finder disse i Ordet, og fra Ordet kan vi

forbindes med Ham og lære den vej, som leder til himmelen, fra Hans egen Hellige Ånd.

Mennesket begynder vandringen med dåben, men bekræfter det virkelig åndelige liv ved nadverens åndelig-naturlige handling. Den står for genfødslen, hvor Herren har formet os til nye himmelske mennesker. Kærlighedens og troens liv kommer aldrig fra mennesket selv, men fra Herren alene. Derfor lærer vi også i Skrifterne at Kirkens allervigtigste opgave er, at anerkende Herren som vor Gud og derfor elske Ham og ingen anden i alle vore gerninger, enten de tilhører sindet, sjælen eller legemet.

Når mennesker døbes ind i den Nye Kirke, bør de anerkende Herren Jesus Kristus, sådan som Han kommer til os gennem Sit Ord i Sit andet komme. Ved at dyrke Ham og elske næsten som sig selv, lever man i Ham gennem det nye forbindende Ord.

Fordi dåben er indstiftet, som et tegn på at mennesket tilhører Kirken, og at man nu kan associeres med englene i den nye himmel, benyttes vand, som et symbol på Herrens evige sandheder i Ordet. Ved dette tegn skal vi huske på, at mennesket kan genfødes, hvis det vil. Det sker ved, at sandheder tages ind i sindet og at man modstår det onde ved deres hjælp. (NJHL 204) Når dette begynder kommer mennesket i fristelse, derfor er dåben en påmindelse om, at mennesket må forlade sit eget og vende sig fuldt og helt til Herren.

Dette minder om dåbens tredje nytte, som er genfødslen, og at menneskene vil få alt mulig hjælp fra Herren, gennem Ordet og himlen. Hvis troen og kærligheden forenes i det himmelske ægteskab i det enkelte menneske i kirken, Da er Herren i sandhed kommet til sin Kirke. Da kan mennesket træde ind i sin Herres glæde, og derved tage den nytte op, som kan lede mod dets evige nytte.

Dette er de tolv frugter. De står for Herrens fremkaldelse af det gode hos mennesket i overensstemmelse med, hver eneste tilstand af sandhed i det. Bladene på træet skulle være til lægedom for nationerne, hvilket rationelle sandheder er, når de forstås af menneskene. Ved guddommelige sandheder kan mennesket, som befinder sig i

ondskaber og falskheder, lære sig at tænke sundt og at leve sømmeligt. I det nye Jerusalem, skal der ikke være nogen eller noget, som er forbandet. Lammets trone skal være der, og alle skal tjene Ham.

Dette står for forbindelse med Herren, fordi ingen, som har Ordets sandheder, skal adskilles fra Herren. Herren skal jo selv styre den hellige stad, det vil sige læren, som stiger ned fra himmelen fra Ham. De som holder lærens bud bliver forbundet med Ham. De ser Hans ansigt, og skal ikke opleve mørke, fordi Ordets åndelige lys, oplyser deres sind, og da vil alle falskheder vige bort. Egen intelligensen og stoltheden skal ikke have nogen plads i det Nye Jerusalem, fordi al intelligens og ære tilhører Herren. Dette bestyrkes med de to forbindende Ord, det gamle og det nye testamente, der nu er blevet åbnet fra himmelen, og som er sandhederne der skal være for dem, som har sandheder fra Herren. (AR 943, 926)

At Herren skal komme snart, og at Hans belønning følger med Ham og at den skal gives til alle efter deres gerninger, betyder, at Herren med den allerstørste sikkerhed vil komme. Han er himmelen og det evige livs nytte, og derfor giver Han alle mennesker liv i henhold til de ti bud. At Herren er Alfa og Omega, betyder intet andet end, at Han er himmelens og jordens eneste Gud.

De mennesker, som lever efter Herrens henvisninger i budene, har evig lykke således at de må leve i Herren, og Herren i dem. Da lever de i hinanden i kærlighed; forbundet med kundskaben om Ham, i den Nye Kirke. Ingen, som bortforklarer de ti bud, modtages i det Nye Jerusalem. Heller ikke de, som ikke skyer det onde, som er opregnet i budene som synder. Sådanne mennesker lever i disse synder. Herren bekræfter selv disse sandheder ved at sige: "Jeg, Jesus, har sendt min engel for at vidne dette for eder om menighederne; jeg er Davids rodkud og æt, den klare morgenstjerne." (Joh Åb 22:16)

Dette er Herren, som blev født i verden for snart 2000 år siden, Herren som var lyset i verden og, som kommer og er kommet, som det Nye Lys i Hans Nye Kirke. Dette

bekræftes ved at ånden og bruden siger: Kom! fordi både himmelen og jorden ønsker, at Herren skal komme til alle. De, som hører skal sige; Kom! og den som tørster, han kommer, og den som vil, han tager livets vand uforskyldt!

Skrifterne beder os om, at hver eneste som ved noget om Herrens andet komme, og om den Ny Himmel og om den Nye Kirke, og derfor om Herrens rige, at vi skal bede om at Herren skal komme. Det menneske som føler trang til og ønsker sandhed, skal bede Herren komme med lys! De, som elsker sandheder vil få dem, og modtage dem fra Herren uden egen kraft og anstrengelse. Derimod vil alle, som fornægter de nye sandheder gå tabt, fordi de intellektuelt ikke kan og ikke vil tilbede Herren, så længe de tilbeder andre guder. Det er det ondes falskheder som dømmes dem.

Vi advares mod, at fjerne Ordets sandheder fra os selv eller andre, det være sig børn, ungdom eller voksne. Herren vil, at Ordet skal spredes til alle, som vil tage imod Ham, til alle som vil fejre advent.

Hvis nogen borttager nogle ord fra denne profetiske bog, Apokalypsen, da skal Gud tage hans del af livsens træ og af den hellige stad bort. Det betyder at alle de, som læser og studerer Skrifterne, eller disse åbnede sandheder, og alligevel tilbeder andre guder, de mennesker kan ikke blive vise og tilegne sig noget fra Ordet. Derfor kan de heller ikke modtages i den Nye Kirke, som er det Nye Jerusalem fra himmelen.

Men Herren lover alle, at Han skal komme til dem, for ved sin advent har Han herliggjort det menneskelige, som han tog på sig i verden. Derfor kommer Han, som en brudgom til sin Kirke. Dette er julens virkelige budskab, dette er vor vilje, at Herren skal komme til os. Adventus Domini! Han som vidner dette siger: ja, jeg kommer snart. Amen, ja kom, Herre Jesus!

Vor Herre Jesu Kristi nåde være med eder alle!

Amen.

Læsninger: Johannes Åbenbaring 22: 16, 17, 20)